

РЕШЕНИЕ

№ 6317

гр. София, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 23.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9957** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ във връзка с чл. 203 и сл. от АПК.

Делото е образувано по искова молба на [фирма], [населено място], представлявано от Н. И. чрез адв. З. Д. – АК – Х., срещу Национален съвет за цени и реимбурсиране на лекарствените продукти /НСЦРЛП/, [населено място], за заплащане на сума в размер на 598 750,85 /петстотин деветдесет и осем хиляди седемстотин и петдесет лева и осемдесет и пет стотинки/ лева, представляваща обезщетение за причинени преки имуществени вреди от незаконосъобразен инд. адм. акт, изразяващи се в пропуснати ползи, ведно със законната лихва, считано от датата на прилагане на акта до 19.06.2018 г. и от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

В отговор по чл. 131 от ГПК ответникът НСЦРЛП, чрез процесуален представител аргументира недопустимост, респ. неоснователност на иска. Изложени са подробни съображения, оспорени са доказателства и прави искане за събиране на такива. По съществуващото на спора излага съображения за липса на всички елементи от фактическия състав по чл. 1 от ЗОДОВ, в частност причинно следствена връзка между твърдяното обедняване на ищеца, незаконосъобразния акт и въведените основания с исковата молба, което от своя страна налага извода за неоснователност на иска.

В съдебно заседание ищецът се представлява от адв. Д., който моли за уважаване на претенцията в пълен размер. Претендира разносните по делото.

Ответникът – НСЦРЛП, се представлява от юрк. Д., която моли за отхвърляне на иска

като неоснователен и недоказан. Претендира разности по делото и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на иска.

За да се произнесе по настоящето производство съдът съобрази следното:

А. IPCo S.a.r.l., Л., е притежател на разрешение за употреба № 20130166 по силата на което предлага на българския пазар лекарствен продукт с търговско наименование С. А. powder for solution for injection/infusion 1 MIU x 10, I. (международно непатентно наименование) С. sodium, отпускан по лекарско предписание и включен в Позитивния лекарствен списък по чл.262 ЗЛХМ, Приложение №2 - Лекарствени продукти, заплащани от бюджета на лечебните заведения по чл.5 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ) и от бюджета на лечебните заведения с държавно и/или общинско участие по чл.9 и чл.10 ЗЛЗ.

С решение по протокол № 220/20.04.2017 г. НСЦРЛП приема, на основание чл. 43, ал. 8 от Наредбата, да се промени утвърдената цена по чл. 261а, ал.1 ЗЛПХМ на лекарствен продукт С. А. powder for solution for injection/infusion 1 MIU x 10. Въз основа на горното решение председателят на Съвета е постановил решение № Н.-12474/28.04.2017 г., с което е утвърдена нова цена на лекарствения продукт. Последното е оспорено от А. IPCo S.a.r.l. пред Комисията за прозрачност с жалба вх. №111-1206/03.05.2017г. На свое заседание на 05.07.2017г. Комисията приема за неоснователна и отхвърля жалбата на [фирма] срещу решение №Н.-12474/28.04.2017г. в резултат на което е постановено и процесното решение № КП-58/25.07.2017г.

Решение № КП-58/25.07.2017г. на Комисията по прозрачност е отменено с решение № 2712/23.04.2018 г. по адм. д. № 9781/2017 г. от АССГ.

Ищецът [фирма] въвежда твърдения, че следствие извършената незаконосъобразна промяна на утвърдената цена по чл. 261а, ал. 1 ЗЛПХМ на лекарствен продукт С. А. powder for solution for injection/infusion 1 MIU x 10 е претърпял вреди в размер на 598 750,85 лева. Същите ги квалифицира като пропуснати ползи.

По делото е изслушана и приета съдебно-счетоводна експертиза, която съдът кредитира. Според вещото лице С. С. размерът на претендираните пропуснати ползи от отменен административен акт – решение № 12474/28.04.2017г. на НСЦРЛП възлизат на 598 750, 85 лева. Дължимата законова лихва върху главницата от деня на прилагане на административния акт до 19.06.2018 г. възлиза на 19 011, 35 лева. Вещото лице констатира, че са осъществени реални плащания по представените фактури на всички описани лекарствени продукти, в т.ч. лекарствен продукт „С. 1MIU vials 10“ от страна на клиенти на жалбоподателя. Вещото лице установява, че в счетоводството на жалбоподателя са заведени съответните счетоводни записи по процесните доставки. Вещото лице установява, че процесният лекарствен продукт „С. 1MIU vials 10“ е придобит и заплатен на А. М. О. Л. на 20.11.2017 г., 16.01.2018 г., 12.02.2018 г. 10.07.2018 г. и 10.10.2018 г. Вещото лице дава и подробни изчисления за размерът на надбавката на търговец на едро като сума на база П. към 02.08.2017 г. и към 02.09.2017 г.

При така изложената фактическа обстановка, Административен съд София-град формира и следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 203 от АПК гражданите могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или

бездействия на административни органи и длъжностни лица, като въз основа на препращащата норма на чл. 203, ал. 2 от АПК за неуредените въпроси субсидиарно се прилагат правилата на ЗОДОВ. Производството за обезщетения е уредено от законодателя в глава единадесета от АПК, към които препраща и чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ.

На основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ „държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност”.

Увреждането на гражданите, в случая претърпяването на имуществени вреди, представлява сложен юридически състав, чиито предпоставки следва да са налице кумулативно при търсене на отговорност на съответния административен орган. Ангажирането на отговорността и присъждането на обезщетение е допустимо при наличието на следните елементи: незаконосъобразен административен акт, вреда, причинна връзка между акта и вредата, а в случаите на деяние /действие или бездействие/, противоправност на деянието и причинно-следствената му връзка /пряка и непосредствена/ с настъпилата вреда. Елемент от фактическия състав по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е също незаконосъобразният акт да е издаден и незаконосъобразното поведение да е проявено при или по повод административна дейност. Липсата на който и да е елементите от посочения фактически състав води до невъзможност да се реализира отговорността на държавата и общината по предвидения от закона ред. В тежест на ищеца е да докаже наличието на всички елементи на фактическия състав за ангажиране на отговорността на ответника, в това число отменен адм. акт, причинна връзка между отменения по административен или съдебен ред акт на административния орган и твърдените претърпени имуществени и неимуществени вреди /чл. 154 от ГПК/.

Съгласно мотивите на Тълкувателно решение № 3/22.04.2005г. по т.гр.д. № 3/2004г. на ОСГК на ВКС „държавата отговаря за всички вреди, пряка и непосредствена последица от увреждането, която отговорност е обективна и не е обвързана от наличието или липсата на вина у длъжностното лице, пряк причинител на вредите. Елемент от фактическия състав на отговорността на държавата е установяване незаконосъобразността на акта, действието или бездействието на държавния орган – т.е. ако изобщо не са регламентирани в закона, или ако противоречат на материално правни и процесуални норми.

Искът срещу НСЦРЛП /чл. 205, ал. 1 във връзка с § 1, т. 1 ДР АПК и чл. 7 ЗОДОВ/ е предявен от лице с активна процесуална легитимация. Твърди се в случая претърпяване на вреди - имуществени и представляващи пропуснати ползи, причинени от незаконосъобразен акт, издаден при и по повод изпълнение на административната дейност.

В конкретния случай ищецът - [фирма], [населено място], чрез процесуалния си представител, сочи настъпването на вреди от решение № Н.-12474/28.04.2017 г. на НСЦРЛП. По делото няма спор, че решението е индивидуален административен акт и на същото е осъществен контрол за законосъобразност. С решение № КП-58/25.07.2017 г. на Комисията по прозрачност е отхвърлено оспорването на решение № Н.-12474/28.04.2017 г. на НСЦРЛП. С решение № 2712/23.04.2018 г. по адм. д. № 9781/2017 г. на АССГ е отменено решение № КП-58/25.07.2017 г., като в върната административната преписка на Комисията по прозрачност за ново

произнасяне по жалбата на [фирма], Л. (А. IPCo S.a.r.l.) с рег. № КП-00-60/16.05.2017г. срещу решение № Н.-12474/28.04.2017 г. на Националния съвет по цени и реимбурсиране на лекарствените продукти. По делото не са представени доказателства за последващо произнасяне както на Комисията за прозрачност, така и на НСЦРЛП. Твърденията на ищецът са, че с решение № 45/19.06.2018 г. на Комисията за прозрачност е отменено решение №Н.-12474/28.04.2017 г. на Националния съвет по цени и реимбурсиране на лекарствените продукти. Доказателства за това твърдение обаче не са представени, в частност не е представено решение № 45/19.06.2018 г. на Комисията за прозрачност.

Следва да бъде посочено още, че задължителните указания към Комисията не са да отмени решение № Н.-12474/28.04.2017 г. на НСЦРЛП, а да установи по безспорен начин действителните факти от значение за случая като изиска информация от компетентния орган в Испания - Министерството на здравеопазването, социалните услуги и равенството, относно това лекарственият продукт С. А. включен ли е в списъка на лекарствата заплащани в Испания с публични средства и съответно каква е цената на производител за същия продукт, съгласно мотивите към решение № 2712/23.04.2018 г. по адм. д. № 9781/2017 г. от АССГ. В случая не стои въпроса за крайно и окончателно разрешаване на спора с коментираното съдебно решение, а за продължаване на висиящността на производството в административна фаза. В тази посока са и мотивите на Решение № 6739 от 04.06.2021 г. по адм. дело № 11570/2020 г., III отд. на ВАС на РБ: „административното производство по съответния въпрос приключва едва тогава, когато административният орган се произнесе със законосъобразен акт и този акт влезе в сила, а конкретният случай не е такъв. Претендираните от лицето права се признават или отричат, със съответните правни последици, с влизане в сила на административния акт, с който органът решава въпроса по същество.

По делото няма доказателства за наличието на краен за случая акт. Твърденията за такъв (решение № 45/19.06.2018 г. на КП) са голословни, доколкото по делото ищецът не е представил доказателства за влязло в сила решение на Комисията, с което е отменено решението на НСЦРЛП. По аргумент от чл. 154, ал. 1 от ГПК във вр. с § 1 от ЗР на ЗОДОВ и чл. 144 от АПК в тежест на ищецът е да докаже наличието на краен за акт, с който се решава окончателно спорният административен въпрос, респ. предпоставката за търсене на отговорност на държавата и общините.

Следователно, не е установена по делото първата предпоставка за ангажиране отговорността на ответника НСЦРЛП.

С оглед пълнота на изложението следва да бъде посочено още, че не се установяват и другите елементи от фактическия състав на отговорността на държавата за дейността на администрацията по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Не е доказано увреждането на ищцата. Претендираните вреди с оглед петитума на исковата молба са имуществени в размер на 598 750,85 лева, представляващи пропуснати ползи в следствие намалената цена по чл. 261а, ал. 1 ЗЛПХМ на лекарствен продукт С. А. powder for solution for injection/infusion 1 MIU x 10., утвърдена с решение № Н.-12474/28.04.2017г. на НСЦРЛП. Претендират се и лихви

В обективното българско право липсва легално определение за "пропуснати ползи". Правната теория обаче ги дефинира като неосъществено увеличение на имуществото, което не е настъпило единствено поради неизпълнение. Доказването на пропуснатите ползи принципно се основава на прогноза. Необходимо е да се установи сигурност и

достоверност на очакваното увеличение, както и правомерност на основанията.

В случая съдът счита, че доказването не е успешно проведено. Доказателства за сигурно увеличаване на имуществото не са ангажирани. В този смисъл не е достатъчно да бъде ангажирана ССЧЕ, която да установи каква печалба би имал ищеца, предвид разликите в цените на лекарствения продукт. В същност по делото не са ангажирани сигурни данни и доказателства, че така установените обеми на продадени лекарствени продукти със сигурност биха били същите при цени, преди редуцията им с решение № Н.-12474/28.04.2017г. на НСЦРЛП. Обстоятелството, че ищецът е официален представител на А. IPCo S.a.r.l., Л., което дружество е притежател на разрешение за употреба № 20130166 по силата на което предлага на българския пазар лекарствен продукт с търговско наименование С. А. powder for solution for injection/infusion 1 MU x 10, I., не е достатъчно да обоснове сигурност на прихода, представляващ увеличение на имуществото.

Приходите, които би могъл да бъде реализиран от ищеца се свежда и обвързва с действителни конкретни факти и обстоятелства, последните водещи към сигурното им получаване. Предвидените, от закона, за обезщетение пропуснати ползи не са бъдещи, евентуални и голословни, а винаги настоящи и сигурни, следствие именно на конкретни обстоятелства, имащи характерни и индивидуални белези, чиято сигурна полза е останала неосъществена, пропусната, нереализирана. Тези обстоятелства по една или друга причина, преди да бъде реализиран очаквания приход, са се променили (намаление на цената), в резултат на което същият е пропуснат.

Действително, според ССЧЕ клиенти на ищеца са били [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], и същите дружества са закупували от ищеца продукт С. А.. Не са представени обаче по делото договори, споразумения и пр. между дружествата и ищецът, по силата на които последните се задължават да купуват определените обеми от лекарствения продукт само и единствено от [фирма]. Именно такива договори биха представлявали индиция за сигурно увеличение на имуществото на ищеца. И обратното, преди редуцирането на цената с решение № Н.-12474/28.04.2017 г. на НСЦРЛП, същата е била 176,53 лева (към 02.08.2017г. Новата утвърдена цена е 66,69 лева (при доставна цена 39,85 лева) към 02.09.2017 г. Логичен е извода тогава, че предвид чувствителното намаление на стойността на лекарствения продукт, то и продажбите да са увеличени.

Съдът намира, че в процесния случай не са налице елементите от фактическия състав на чл.1 ал.1 от ЗОДОВ за ангажиране отговорността на НСЦРЛП. не е доказано по делото наличието на незаконосъобразен акт, отменен по съответния реда, а дори и да се приеме твърдението на ищеца за наличието на такъв (непредставено решение № 45/19.06.2018г. на КП), то гореописаните вреди, като пропуснати ползи не се установяват и не произтичат пряко и непосредствено от него. Липсата на вреда (пропусната полза) предполага и липса на причинна връзка по отношение на твърдения незаконосъобразен акт. Поради това няма основание за ангажиране деликтната отговорност на ответника.

По горните съображения настоящият съдебен състав намира, че искът следва да бъде отхвърлен, като неоснователен и недоказан.

Неоснователността на главното вземане определя неоснователност и на акцесорното за лихви, поради което иска в тази част също следва да бъде отхвърлен.

При този изход на делото основателна е претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски по делото. Същата следва да бъде уважена в

размер на 400 лева от които 300 лева депозит за ССчЕ и 100 лева юрисконсултско възнаграждение съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

С оглед на изложените мотиви и на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Административен съд София – град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на [фирма], [населено място], срещу Национален съвет за цени и реимбурсиране на лекарствените продукти, [населено място], за заплащане на сума в размер на 598 750,85 лева, като неоснователен и недоказан;

ОТХВЪРЛЯ иска на [фирма], [населено място], срещу Национален съвет за цени и реимбурсиране на лекарствените продукти, [населено място], за заплащане на лихви върху сумата от 598 750,85 лева, като неоснователен и недоказан;

ОСЪЖДА [фирма], [населено място] да заплати на Национален съвет за цени и реимбурсиране на лекарствените продукти, [населено място], сумата от 400 (четиристотин) лева, представляваща разноски по делото.

Решението, подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му, чрез Административен съд София-град, пред Върховен административен съд.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: